

Kahramanlar Yetiştirmeliyiz

– safdeha · 29 Ocak 2016

“Allah yolunda öldürülenlere “ölüler” demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.”

Bakara, 154

Günümüzde savaş ortamı nadir bir durumdur. Allah bizi savaş ortamından korusun, Âmin! Askerlik günümüzde eğitim amaçlı oluyor. O yeşil elbiseyi giymek, peygamber ocağında bulunmak her genç için şereftir. Toplumda kıymetlerin bilinmesi için bir fırsat yeridir. Talimler boş gibi gelse de, karşılığında para verilme de, nefesine ağır gelse de sonradan anıları, şamataları, dramları anlatmak zevk verir terhis olanlara. Askerlik arkadaşı vardır lugatımıza giren ve sanki kan bağı varcasına sevilir, aranılır, derdiyle dertlenilir. Yeşil elbiseyi giyip de ben yakışıklıyım demeyen genç görmedim. O elbiseye saygı duymayana da rastlayamazsınız çevrenizde.

Şehitlik çok yüce bir makamdır. İslam inancı vatanını, namusunu ve şerefini korumayı esas almıştır. Bu dünyaya doymadan ölenlere Allah şehitlik mertebesi gibi yüce bir makam vermiştir. Kimi samimi kahramanlar tarih içinde şehit olmayı arzulamış ve yatakta ölmeyi çaresizlik ve bahtsızlık olarak yorumlamıştır. Bunlardan biride büyük sahebelerden Halid Bin Velid'tir. Suriye'nin Humus kentindeki kabrinde son sözlerinin yazıldığı abidede “Hayatım boyunca savaştım. Tenimde girmemiş ok ve kılıç yarası yoktur. Savaşmaktan korkan ve yatakta ölmeye razı insanları anlamam mümkün değil. Böyle yatakta ölmek yerine şehit olarak ölmeyi yeğlerdim!” demiştir.

Ancak günümüzde tarih sahnesindeki savaş meydanlarını görmek mümkün değil. Bu devrin savaşı insanın nefsinin terbiye etme savaşıdır. İnsanların parası var ve istediği her şeye kolayca ulaşabiliyor. Bu kadar çok çeşitliliğin içinde “Ben her şeyi yemeyeceğim. Ben israf etmeyeceğim. Ben maddesel imkânlarımı fakirlerle paylaşacağım. Ben ilişkilerimde sabırlı olacağım. Zengin dostlar yerine fakirleri dost edineceğim. Sevgiyi öğrenip yaşayacağım ve paylaşacağım. Ben dünyaya emanet geldim ve sahibi ise asla değilim...” demek, “Ben” duygusundan kurtulma savaşı. Savaşın sonunda şehitlik mertebesi “Biz”dir. Biz diyen kişi kahramanlar sınıfına girmiştir.

Güzellikleri keşfetmeye karşı sabırlı mısınız?

Yoksa her şeyi ben mi yarattım ya da ben mi layığım mı diyorsunuz?

Bu iki seçenektir insanlığı saran işin özü. Güzellik kalıcıdır. Onu keşfedenleri konuşur toplumsal kitleler. Kahramanlar güzelliği seçerler ve çirkinliğe karşı savaşırlar. Silahları tatlı dildir, sabırdır, Allah'a olan safi imanıdır. Kimseyi yaptıklarından ötürü eleştirmez, aşağılamaz, işlenmeye hazır tarla gibi görür ki, gübre atar, sürer ve tohum atar! Sonra yağmurun ve karın yağmasını bekler. Eğer ektiği şeyler çok verirse

sevinir, vermezse çokça üzülür ve ona dua eder. Sermayesi insandır, maddi değildir. İşte böyle kahraman olması çok zordur. O kahramanlarsa daima vardır. Yoksa yaşadığımız toplum ahlaki çöküntü içinde kalarak varlığını kaybederdi...

Sizi kahraman olmaya davet ediyorum. Erdemli insanlara öylesi ihtiyacımız var ki...

Saffet Kuramaz